

partierne og deres støttepartiers ordførere gang på gang gentager, at de går ind for et godt arbejdsmiljø, har vi indtil nu ikke set andet end beskæringer på alle sider af arbejdsmiljøindsatsen. Det sker også med de forslag, vi behandler her. Intet sættes i stedet for noget, selv om virkemedernes mulighed for at blive certificeret dog opretholdes, men uden direkte økonomisk incitament.

Jeg vil afslutningsvis gentage, at de initiativer, som Enhedslisten og SF og den tidligere regering tog fra 1997 og frem til regeringsskiftet, trods alt har sat sig nogle statistiske spor, selv om jeg selvfølgelig udmærket er klar over, at statistik ikke er fuldstændig dækkende for virkeligheden, og selv om tallene også viser, at vi stadig har masser af arbejdsmiljøproblemer.

Ikke desto mindre synes jeg, at det er værd at bemærke, at såvel antallet af arbejdsulykker som antallet af anmeldte arbejdsbetingede lidelser er faldet siden 1997. Det beviser ikke, at arbejdsmiljøindsatsen har været god nok, slet ikke. Det beviser heller ikke, at denne her ordning er den perfekte ordning. Men det beviser, at det kan blive meget værre, og at det bliver værre, hvis man bare lader stå til og afskaffer de tiltag, der er taget.

Vi er bange for, at regeringens politik vil være et udtryk for denne laden stå til. Det har i hvert fald det, der har været fremme indtil videre, været, og vi må derfor afvise forslaget.

Ole M. Nielsen (KRF):

I Kristeligt Folkparti er vi bekymrede for regeringens beskærede indsats på arbejdsmiljøområdet. Det bekymrer os dybt, men vi er for de forslag her.

Vi var imod det initiativ, da det blev taget af den gamle regering, og vi foreslog i vores ændringsforslag til finansloven, at systemet ophørte allerede her pr. 1. juli 2002, så vi kunne spare pengene her og nu, for vi opfatter det simpelt hen som en skat på arbejdskraft og som en bureaukratisk ordning.

Derimod bidrager vi gerne på mange måder til et bedre arbejdsmiljø og indsatsen for det. Vi ønsker, at vi kunne lave en certificeringsordning. Jeg tror, det var hr. Søndergaard, der tidligere her i debatten nævnte sådan en slags arbejdsgivercertifikat, sådan et arbejdsgiverkørekort, eller hvad man kunne finde ud af, og det synes jeg ville være helt fint. Noget, som ikke er for bureaukratisk, vil vi meget gerne.

Vi er også imod nogle af regeringens initiativer, men det kommer vi så tilbage til senere, hvis vi når det, inden jeg desværre bliver nødt til at forlade huset her, men det vil vise sig.

Vi støtter de forslag her.

Kl. 17.00

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil gerne takke for tilslutningen til forslagene, og jeg vil godt sige, at vi jo alle sammen er enige om, at vi vil forbedre indsatsen på arbejdsmiljøområdet. Vi ønsker færre ulykker, og det skal selvfølgelig ikke kunne betale sig at spekulere i et dårligt arbejdsmiljø.

Det, denne sag handler om, er, om en almindelig beskatning af virksomhederne, en beskatning af arbejdspladserne i sig selv giver et bedre arbejdsmiljø, og det tror vi ikke på. Vi tror ikke, at man kan beskatte sig til et bedre arbejdsmiljø, og vi har også været tvivlende over for, om det at gøre miljøet til et beskatningsobjekt er den rigtige kurs. Ligeledes er vi som sagt skeptiske over for, om det at gøre arbejdspladser til et beskatningsobjekt er den rigtige løsning på opgaverne.

Jeg er enig i de betragtninger, der er blevet fremført om, at det snarere vil medføre en despekt for indsatsen på arbejdsmiljøområdet, når man ikke kan se, at der er nogen sammenhæng mellem det, man foretager sig, og den måde, man bliver beskattet på. Jeg er meget enig i de betragtninger, som fru Charlotte Antonsen rejste. Man kan selvfølgelig indrette samfundet på den måde, at man starter med at tage alle penge fra folk, og hvis de så opfører sig, som man gerne vil have det, kan man begynde at uddele lidt i småportioner, efter at man har strøget en mellemhandleravance fra det offentliges side. Men vi synes ikke, at afgifter er den rigtige vej, tværtimod.

Så vil jeg gerne sige igen, at den største indsats, man kan yde for et bedre arbejdsmiljø, er ude på den enkelte virksomhed i et samarbejde mellem ledelsen og de ansatte. Det er jo dem, som støder på problemerne i hverdagen, og det er også derfor, vi har bedt arbejdsmarkedets parter i Arbejdsmiljørådet om at vurdere prioriteringen af indsatsen på arbejdsmiljøområdet. Jeg håber, vi får en tilbagemelding her i maj/juni måned, og på det grundlag skal vi så overveje indsatsen i de kommende år.

Når vi ser på, hvad der er sket de sidste par år, er det jo netop, at den tidligere regering ved